

"אף אחד לא צריך עוד תיאטרון בברלין, פה כן"

מאת: תליה בבזן צור | 15 באוקטובר 2024 | הארץ

אמנות פרפורמנס ניסיונית, סדנאות לכתיבת הצגות תוך יממה, הופעות פאנק, טכנו וג'ז, ומסיבות הליין הגאה – את כל אלה אפשר למצוא על הבמה של מרכז התרבות המרץ 2. ראיון עם אסף המאירי, מייסד ומנהל המקום.

אמנות פרפורמנס ניסיונית הכוללת שחקן המפסל בחימר על פרצופן שלו, סדנאות לכתיבת והעלאת הצגות שלמות תוך יממה, הופעות פאנק, טכנו וג'ז וגם מסיבות של הליין הגאה קוקשנקי – את כל אלה אפשר למצוא בין השאר על הבמה של מרכז התרבות המרץ 2. אסף המאירי, מייסד ומנהל המקום, מגדיר אותו כ'קלאב שעושה הצגות, או תיאטרון שהוא מסיבה'.

הכניסה למקום מסתתרת בסמטאות של קרית המלאכה בדרום תל אביב, בין חנויות דפוס וטקסטיל לגלריות אמנים. המרץ 2, הקרוי על שם כתובתו, פועל כשלוש שנים כמרכז תרבות רב תחומי. 'המקום הזה נולד ונבנה כמוקד לחידוש האמון באמנויות הבמה וכמפגש אנלוגי אמיתי בין בני אדם', אומר המאירי.

את הרעיון הגה המאירי, בן 36, כשחזר לארץ בזמן מגפת הקורונה, אחרי יותר מעשור שגר בגרמניה ובאוסטריה. את העניין בתרבות ירש מהוריו – הסופר והמחזאי ישראל המאירי והאמנית אבינה המאירי. 'הם לימדו יחד באותו תיכון בסאסא במשך 30 שנה. כילד הגעתי לערבי מגמות משותפים. זה המודל'.

בגיל 19 נסע לגרמניה ללמוד אמנות, ובדרך התאהב מחדש בתיאטרון בפולקסבינה שבברלין. 'ראיתי שם הצגה של רנה פולש. חיכיתי לו בקפריסיה ואמרתי תשמע, התיאטרון שלך ממש מגניב, אני יכול להיות עוזר במאי? הוא אמר: אנחנו לא עובדים ככה. ובכל זאת זה קרה. התעוזה שלי היתה פשוט טמטום. אבל זה מה שצריך'.

'היינו עושים הצגות בדירות נטושות בברלין שהשתלטנו עליהן, סקוואטים ממש. התקנו שם מערכות תאורה ששורפות את החזיר. אני עכשיו מבין ששם עשיתי את הסטאז', התמחיתי בלהביא במה שיותר באפס כסף'.

הוא נע על קו תל אביב-ברלין עד שהחליט להשתקע כאן ב-2020. 'הייתי בצפון אצל ההורים על ההר לבד, ואמרתי לעצמי – גרמניה או ישראל? הבנתי שיש לי רצון לפעול פה ושיש משמעות לפעולות שלי. אף אחד לא צריך עוד תיאטרון בברלין, ופה צריך'.

'הרגשתי שאין מקום שיודע לחזק אמנות ברגע הנכון שלה. בחרנו לקחת את הפעילות של חיי הלילה ולייצר מוסד אחד שבו הבירה משלמת על זמן חזרות. המועדון מלמד אותנו מה זה תיאטרון – שתיאטרון זה אקשן. אפשר שבתיאטרון תהיה בירה, קהל צעיר ורצפת בטון מלוכלכת'.

השבוע נפתח במרץ 2 מיזם 'לנדסקייפ', שמבקש לפנות לקהלים רחבים יותר – זו הפעם הראשונה שבה משרד התרבות תומך כספית בפעילות של המקום. כחלק מהמיזם יתארחו הצגות מתיאטראות מרחבי הארץ, בין היתר מאזורים שנפגעו בעקבות המלחמה.

'אני אגיד באומץ שאני מקבל משרד התרבות אם אני לא אעשה תיאטרון, אלא עושה תיאטרון שהוא רלוונטי, שמדבר עם קהל. אם אני לא עושה תיאטרון מפעיל, מכעיס או מרגיש – אני לא מבצע את העבודה שבשבילה קיבלתי את הכסף הזה'.

על עיריית תל אביב יש למאירי בטן מלאה: 'העירייה מבקשת מאיתנו היטל השבחה של 150 אלף שקל. אין בידי העמותה שלנו איך לשלם. במקביל היא מנהלת נגדנו משפט על הפעלת עסק ללא רישיון – מצד אחד היא מעכבת את הרישיון, ומצד שני אין ביכולתנו לשלם את ההיטל כדי לקבל אותו'.

מקור: <https://www.haaretz.co.il/gallery/theater/2025-04-10/ty-article-magazine/.premium/00000196-2125-dc5b-af96-69b5474c0000>